

РЕШЕНИЕ

№ 2875

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1972** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу РЕШЕНИЕ № 4387 от 17.11.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав, постановено по нахд № 11496/2022г.

В обстоятелствената част на касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че действително чл.189ж, ал.1 от ЗДвП препращал единствено към нарушенията по чл. 179, ал 3 от ЗДвП, но от друга страна чл. 189ж ал. 7 от ЗДвП регламентирал приложение на разпоредбите на чл. 189, ал. 10 от ЗДвП по отношение на електронния фиш по чл. 179, ал. 3 – 3б от ЗДвП. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП също се визирали „електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП“. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП като задължителен реквизит на ЕФ било предвидено вписването на собственика или ползвателя на ППС, който да носи отговорност за нарушението по чл. 179, ал. 1 от ЗДвП в случаите на чл. 187а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП. Последната разпоредба давала регламентация на случаите, когато е установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя. Най-сетне нормата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП регламентирала правомощие за определените от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица при изпълнение на функциите

да съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в от ЗДвП.

По тези касаторът счита, че налагайки санкцията за извършеното нарушение с електронен фиш, процесуалният закон е бил приложен правилно и съществено нарушение на процедурните правила не е било допуснато. Изпълнена е била изцяло процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. Правилно е квалифицирано нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП във вр. чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, а санкцията е наложена във фиксирания размер. Нарушението не представлявало и маловажен случай по см. на чл.28, б.„а“ ЗАНН.

Касаторът, чрез процесуалния си представител юр.к. Д. Д. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 116-ти състав по нахд № 11496/2022г. и делото да се върне за ново разглеждане на първата инстанция. Заявена е и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Бобо Кар“ ЕООД, представлявано от М. Е. Б., чрез процесуален представител адв.К. А. оспорва жалбата, като излага доводи за правилността на съдебния акт в писмен отговор, депозиран по делото на 06.03.2023г.

Акцентира, че правилни се явявали мотивите на съда, че чл. 167а, ал.4 от ЗДвП не е правна норма с административнонаказателен процесуален характер и систематически се намира в глава пета на ЗДвП „Права и задължения на службите за контрол и надзор на пазара“, като не урежда редът за санкциониране на установените нарушения. Редът за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата бил уреден в глава седма, където се съдържат, както съставите на административни нарушения, така и редът за реализиране на този вид юридическа отговорност. Действително в чл.189ж, ал. 7 от ЗДвП е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10 от ЗДвП, но тази норма също не предвиждала изрично възможността да бъде издаван ЕФ за нарушение, свързано с незаплащане на тол таксите. Недопустимо било да се приеме, че имплицитно законодателят е предвидил възможност за издаване на ЕФ и за процесното нарушение при положение, че единствената норма, която уреждала такава възможност е чл.189ж, ал.1 от ЗДвП и там такава процедура не е уредена. Разширително тълкуване на този вид разпоредби бил недопустим, защото е във вреда на санкционираните субекти. Освен това следвало да се държи сметка, че разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, касаела единствено „връчване“ на електронни фишове, но не и тяхното издаване. В законодателството съществувал ред, по който можел да бъде санкциониран нарушителят, за подобен тип нарушение, като се спазва общата процедура по съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление. Санкциониране на нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП чрез ЕФ било недопустимо.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4387 от 17.11.2022г., постановено по нахд № 11496/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от

Закона за движението по пътищата (ЗДвП), с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Бобо Кар“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представявано от М. Е. Б., чрез налагане на имуществена санкция в размер на сумата от 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева за извършено нарушение по чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал.3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж ЗДвП било недопустимо, защото съгласно чл.189ж, ал.1 ЗДвП електронен фиш можело да се издаде, когато се установи нарушение по чл.179, ал.3 ЗДвП. За нарушения като процесното обаче – по чл.179, ал.3б ЗДвП, електронен фиш не се издавал. Последното следвало от обстоятелството, че нормите на чл.179, ал.3 и ал.3б ЗДвП имали различно съдържание - с първата се предвиждало наказание за водач, който управлява ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 ЗП, а с втората се санкционирал собственик на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 ЗП. Както субектите, така и предвидените административни наказания били различни. За нарушението, за което е санкционирано дружеството, наказващият орган не разполагал с процесуалната възможност да издава електронни фишове, като по този начин да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност. Процедурата за административно наказване на нарушенията на чл. 179, ал. 3б ЗДвП била предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от ЗДвП и предвиждала съставянето на АУАН и издаване на НП. Поради това съдът е приел, че издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо АУАН и респективно наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 17.06.2021 г. в 09:06 часа, ППС влекач „ВОЛВО ФХ 12 42 Т“, с регистрационен [рег.номер на МПС] , собственост на "Бобо кар" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с технически допустима максимална маса 20100 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 0 се движело по път А-6, км 50+427, в Столична община, с посока Нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За това ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата и се намирало на път А-6 км, 50+427.

За установеното бил издаден процесният електронен фиш № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на „Бобо Кар“ ЕООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Административнонаказателната отговорност на „Бобо Кар“ ЕООД е ангажирана с издаването на електронен фиш по реда на чл. 189ж ЗДвП за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената по чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП санкция за юридически лица в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП изпълнителното деяние на нарушението представлява поведението на собственика на ППС по допускане на движението му по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, когато за превозното средство не са изпълнени задълженията за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1, т.2 от ЗП - в случая такса за изминато разстояние (тол такса). Адресат на електронния фиш, респективно административнонаказателно отговорното лице, е собственикът на ППС. Същият подлежи на санкция на основание чл. 179, ал. 3б във вр. с чл. 187а, ал. 2, т. 3 ЗДвП, съгласно които собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с имуществена санкция в размер 2 500.00 (две хиляди и петстотин) лева.

Настоящият съдебен състав не споделя и не възприема изводите на СРС, НО, 116-ти състав, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за извършено административно нарушение, бил незаконосъобразен и е отменен само на това основание.

В разпоредбата на чл. 167а от ЗДвП е регламентирана процедурата, чрез която Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси, като в чл. 167а, ал. 2 са регламентирани правомощията на служителите в А., както и актовете, които могат и следва да издава контролните органи. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е регламентирано, че при изпълнение на функциите си по този закон служителите на А. създават и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП. Очевидно, макар и да е не съблюдал стриктно изискванията на ЗНА, законодателят е регламентирал възможността за ангажиране отговорността на правните субекти за извършени административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, чрез издаване на електронни фишове и налагане на имуществена санкция за тези нарушения, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. В тази връзка, съдът посочва, че в правилото на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП се съдържа изрична регламентация за издаване на електронен фиш за нарушения по чл. 179, ал.

3-3б от ЗДвП. Съдът намира за ирелевантно за правния спор дали и доколко българският законодател, при изменение на конкретен нормативен акт съблюдава законодателната техника, установена в Закона за нормативните актове и Указа за неговото прилагане, поради което не е необходимо да обсъжда същите.

Въпреки, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДП е направено препращане към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. В този смисъл е и нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда, че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3в, както и тази на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в", сред които се включва и настоящото такова по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Допълнителен аргумент за този извод налага анализа на разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган, тъй като Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние, и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. При изпълнение на своите правомощия и при нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, може да бъде издаван електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Бобо Кар“ ЕООД, представлявано от М. Е. Б., посредством издаване на електронен фиш и не е допуснато особено съществено процесуално нарушение, обуславящо неговата отмяна.

На второ място, при разглеждане на спорове за отмяна на електронни фишове, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на акта, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

В обжалваното решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място издадения електронен фиш, е в невъзможност да извърши дължимата проверка, тъй като не са изложени мотиви по същество на спора между страните. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден

правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество от тази инстанция, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение спазване на приложимите норми по ЗДвП.

В касационното производство не се решава материалноправния спор, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието му с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. По тези аргументи и в заключение, решението от 17.11.2022г. на СРС, НО, 116-ти състав е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Делото се връща за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането за присъждане на разноски, трябва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 4387 от 17.11.2022г., постановено по нахд № 11496/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

